

בס"ד כה' אדר ה'תשפ"ו
הדלקת נרות - 17:28
צאת השבת - 18:20
רבנו תם - 19:02
שעון חורף - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ - עלון מס' 1295
@ השבת מוציאין ב' ספרים.
@ השבת "מברכין החודש". ברכת האילנות מיום חמישי.
@ ר"ח ניסן יחול בע"ה ביום חמישי. הקב"ה יחדשהו לטובה ולברכה, לששון ולשמחה, לישועה ולנחמה, לבשורות טובות בריאות והצלחה וגאולה קרובה, אמן. (בחודש ניסן אין תחנון)

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

ויקהל - פקודי

ש"ב בת החדש

סגולה להשתתף בשיעורי בלוויין של הרב"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" במוצ"ש בשעה 20:30

פסטידן: "כה אמר" (יחזקאל מה)
מ"ח ניסן עד יג'
קוראים פרשת הנשיאים

Ⓜ "זרבה בבקר בבקר" (לו, ג)

הדגישה התורה 'בבוקר בבוקר', כי העיקר הוא לתת נדבה עם כח ה"ראשית", ההתחלה, שיש בכל יום ויום. (שפת אמת)

Ⓜ "אלה פקודי המשכן משכן העדות" (ל"ח כ"א)

שלושה דברים נשמכים לעדות והם:

משכן, שנקרא משכן **העדות**.

לוחות, שנקראו **לוחות העדות**.

ארון - שנקרא **ארון העדות**.

וסימן לכך: וכבוד ה' מלא את המשכן.

מלא - נוטריקון: משכן, לוחות, ארון. לומר, שלושה דברים

אלו הם עדות לישראל שהשכינה שרויה ביניהם. וזה רמז

"וכבוד ה' מלא..." (יד שאול)

Ⓜ "ויהי את מסך... ויכל משה את המלאכה"

(לאור הנר) פסוק זה חותם את עשיית המשכן ע"י משה. אין

המצווה נקראת אלא על מי שגומרה, שהוא סיים (כילה) את

המשכן. לכן נחתם בטבעת משה וזה רמזו ב"ר"ת של המילים

'מסך שער החצר', אותיות **משה**. (ב. בר דין הי"ו)

Ⓜ "ויעש משה... ויעש בצלאל..." ויעשו ישראל...

בתיאור בנין המשכן מוזכרת המילה עשייה 248 פעם.

מדוע? אלא כנגד רמ"ח מצוות עשה! (אברבנאל).

Ⓜ "לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת"

"לא תבערו" אותיות **"לא תבערו"** עבירות שהן גורמות

לאש של גהינם לבעור... ואם תקיימו את כל המצוות,

"לא תבערו" האותיות יהפכו ויהיו **"לא תרעבו"** ללחם כל

ימי חייכם. (שלמה אלביליה הי"ו)

Ⓜ "בקע לגלגלתי"

בקע אותיות **עקב**, מי שמחזיק עצמו לעקב, היינו בענוה,

זוכה להיות לגלגל, דהיינו ראש.

פינת הניבים והפתגמים

"עשר תעשר - עשר בשביל שתתעשר"

בדבר זה ניתן לבחון את הקב"ה, שבודאי יעשר את

הנותנים מעשר לצדקה.

אדם הנודב נדבה הוא אדם ש"מרים תרומה" - מפריש

חלק מרכושו לצורך מטרה נעלה ומרוממת.

אדם נדיב לב הוא אדם שמרים את ליבו - מרומם את

מחשבותיו וחושב על מטרות נעלות, וכתוצאה מכך גם

מרים מרכושו. אדם נדיב הוא בעל מעמד רם.

הצירופים של **"נדיב לב"**, **"חכם לב"**, עושים את המלאכה

מתוך התקשרות פנימית אל רצון ה'.

מענייני הפרשה:

ויקהל:

← אזוהרה על שמירת השבת.

← ציווי לאסוף תרומות ומעשרות למשכן.

← ציווי מפורט על כל נדבות המשכן וכליו,

האוהל עם הקרשים והאדנים, הפרוכת,

הארון, הכפורת, המזבח הכיור וכו' והחצר.

פקודי:

← דין וחשבון לחומרים שהשתמשו למשכן.

← בגדי הכהונה לכהנים, האפוד והחושן, המעיל

הכתונת והמצנפת.

← משה מברך ומקדש את המשכן וכליו.

← משה מקים את המשכן והקב"ה משרה את

שכינתו במשכן.

Ⓜ "כאשר צוה ה' את משה"

18 פעמים מוזכר בפרשה זו "כאשר צוה ה' את משה".

ואינא בירושלמי שכנגד זה תקנו שמונה עשרה ברכות

בתפילת שמונה עשרה. וגם להורות לנו שכל פעולה

שהאדם עושה צריך לדעת אם זה על פי ציווי ה'.

Ⓜ "וירקעו את פחי הזהב וקצץ פתילים..."

לקחו את הזהב ועשו אותם דקים דקים עד כדי פתילות.

אומר ה'דברי ישראל': קח את הדאגות של "הזהב",

(דאגות הפרנסה שלך) תעשה את זה דק דק... אבל איד?

"וירקעו", תסתכל על הרקיע, ותבין שהכל זה המשמיים!!

Ⓜ "מאת אדנים למאת הככר"

כתב בבעל הטורים שכנגד מאת אדנים תקנו מאה ברכות

בכל יום ואומר החידושי הר"מ שכשם שהאדנים הם

יסודות המשכן, כן גם הברכות הם יסודות הקדושה בכל

אדם מישראל, וע"י הברכות הוא מעיד שהשי"ת הוא אדון

של כל הבריאה.

Ⓜ "ההמלאכה היתה דים... והותר" (ל"ו ז')

"דים" אותיות **"מיד"**, "הותר" אותיות 'תורה', רמזו לנו

שהעוסק בתורה מלאכתו מתברכת ונעשית מיד. (ר' בן ציון כהן)

Ⓜ "ויברך אותה משה" (ל"ט מ"ג)

סכום סופי התיבות בגימטריא: **אדני** (65). אפשר שבא

לרמז על מפי האמרו חז"ל שהמברך את חברו צריך תחילה

לברך את ה' ולומר: **"יהיה שם ה' מבורך מעתה ועד עולם"**.

ואחר כך יברך את חברו. לזה בא הרמז בברכת משה

לישראל, לומר שגם משה התחיל לברך את ה' תחילה.

הסירו משול מדוך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת", "חידושי", "דרשו": <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

ברכת האילנות

א. היוצא בימי ניסן ורואה אילנות שמוציאים פרחים, מברך: "ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם שלא חיסר בעולמו כלום וברא בו בריות טובות ואילנות טובות ליהנות בהם בני אדם". ותיקנו ברכה זו לפי שהוא ענין שבא מזמן לזמן באופן מחודש, שאדם רואה עצים יבשים שהפריחם הקב"ה. ואין מברכים אלא פעם אחת שהחיינו על ברכת האילנות. ואין מברכים אלא פעם אחת בשנה, ולא יותר. (ילקוט יוסף, ברכות עמוד תריט).

ב. גם הנשים תברכנה ברכת האילנות, שאין ברכה זו נחשבת כמצוה שהזמן גרמא, שחכמים לא קבעו זמן לברכה אלא מפני המציאות שהאילנות פורחים בניסן.

(ילקוט יוסף ברכות, עמ' תריט)

ג. טוב לברך ברכת האילנות על אילנות הנתועים בגנות ופרדסים שמחוץ לעיר, ומכל מקום אין זה מעב, ולכן אם קשה לו לצאת אל מחוץ לעיר מסיבת טירדא או חולשה, ומכל שכן מפני חשש ביטול תורה, יוכל לברך ברכת האילנות גם על אילנות שבתוך העיר. (שם עמ' תריט)

ד. מה טוב שיצטרפו עשרה ויעשו כולם אגודה אחת בתכנסות לשם שמים לצאת לברך ברכת האילנות, בכוונה הראויה, וברוב עם. ואחר הברכה יאמרו "מוזמור בשב"ה את שיתב ציון", ו"מוזמור הללויה הללו את ה' מן השמים" וכו', ויסיימו באמירת קדיש יהא שלמא. וטוב שאחד יברך הברכה בקול רם והשאר יאמרו אחריו בלחש. (חזון עובדיה ב')

ה. אין לברך ברכת האילנות אלא על אילנות של מאכל כשיש בהם פרחים, אבל על אילני סרק שאין מוציאין פירות אין לברך. (ילקוט יוסף, ברכות עמ' תריט)

ו. מצד הדין די בשני אילנות אפילו ממין אחד. והמברך על מיני אילנות הרבה הרי זה משובח. (ילקוט יוסף, ח"ג)

הלכות הגעלת והכשרת כלים לפסח

א. כל כלי שהשתמשו בו בחמץ, אסור להשתמש בו החל מזמן שהחמץ נאסר באכילה, ואם רוצה להשתמש בו, חייב להכשירו כפי שיבואר להלן.

יש מספר דרכים לבליעת חמץ:

- ע"י **אש בלי מים**.

- ע"י **בישול בכלי ראשון**.

- ע"י **בישול בכלי שני**.

- ע"י **שהייה ארוכה של החמץ בכלי**.

- ע"י **שהיית חמץ חריף בכלי**.

ב. הכלל שנתנו חז"ל להכשרת כלים הוא: "**כבולעו כך פולטו**", דהיינו באותה דרך שהכלי בלע את החמץ, כך יפלוט את החמץ שבו.

ג. כלי שבלע בכלי שני, בעירו, בכבוש, בחריף הכשרו כפי רוב תשמישו. בכלי שני או בעירו כדלהלן וטוב להחמיר ולהגעיל אותו ברותחין. [ענין שו"ע תני"א סי' ו']

ד. **אין מגעילים כלים בחול המועד פסח**. אמנם אם יש צורך מיוחד להכשיר בפסח ישיר על ידי ליבון. [ענין רמ"א תני"ב סי' א']. ובשעת דחק ישאל שאלת חכם. [ענין כה"ח שם סי' קכ"ח].

כללי הגעלה

א. לפני ההגעלה יש לנקות את הכלי מכל לכלוך וחלודה. אבל אין חיוב לנקותו מן הכתמים שאין בהם ממשות. אם יש גומות בכלי ואי אפשר לנקותם היטב, ישרוף את אותם המקומות כדי שיישרף החמץ שבתוכם, ואחר כך יגעילו. ואם אי אפשר לנקות היטב הגומות והסדקים וגם אי אפשר ללבן שם, כך אי אפשר להכשירו.

ב. כל כלי שמועילה לו הגעלה, יכול גם ללבנו ליבון קל דהיינו לחמם אותו עד שיישרף עליו קש מבחוץ.

ג. כיצד מגעילים? מכניסים את כל הכלי לסיר גדול עם מים רותחים המעלים בועות, ומשקהים את הכלי מעט בתוך המים כדי שיפלוט הכלי את החמץ אשר בלע ובוזה הכלי מוכשר. ויש לשוטפו במים קרים אחר כך.

ד. כלי שעלול להתקלקל במים רותחים, כגון כלים המודבקים בדבק, ואפילו אם רק הקת מודבקת בדבק, אי אפשר להכשירו בהגעלה. משום שיש לחוש שמא לא יגעילו יפה.

ה. כל כלי שאי אפשר לנקותו היטב, כגון נפה, שקי קמח, סלים של בד, מגרדת וכן כלי שפיו צר ואי אפשר לשפשו מבפנים, **לא מועילה להם הגעלה**.

ו. כלי שיש בו גומות שאי אפשר לנקותם, ילבן את מקום הגומות, ויבררש בין הידידות לסירים. ואם מחוברים ע"י הפרקם, והפרק יש לפרקם.

ז. טוב להימנע מלהשתמש בכלים המיועדים להכשרה **במשך עשרים וארבע שעות לפני הכשרתם**.

ח. אם הגעיל הרבה כלים עד שנערכו המים כעין ציר, אין מגעילין עוד בהם, ויחליף המים.

ט. אם מגעיל ע"י צבת שמחזיק בה את הכלי, צריך לרפות את הכלי ולחזור ולתפסו, דאם לא כן הרי לא באו מ"מי הגעלה במקום שמונח הצבת.

כלי עץ

א. נוהגים לא להכשיר כלי עץ בגלל שיש להם הרבה סדקים. ובכל מקרה אם רוצה להכשירם, יכשירם בהגעלה ובלבד שינקם יפה.

ב. כלי עץ וכד' שליטשו במקום להגעילו - לא עשה כלום.

ג. מרדה העשוי עץ - אין לו תקנה.

כלי פלסטיק

א. כלי פלסטיק שאין בהם חריצים דינם ככלי מתכות וכפי בליעתם כך הכשרם.

כלי חרס ואבן

א. כל כלי חרס שבישלו בו או הגישו בו חמץ, אסורים בשימוש בפסח ולא יועיל להם שום הכשר, לכן יש להצניעם כני"ל.

ב. כלי חרסינה או פורצלן אין להם הכשר לכן ישטפם ויצניעם בארון נעול עד לאחר הפסח.

ג. תנורים וכיריים הבנויים מאבנים ולבנים, אפשר ללבנם ולהכשירם לפסח.

תנור אפיה

א. אע"פ שאין משתמשים בתנור בפסח חייבים לנקותו כמו כל הכלים ולכסותו או להדביק עליו נייר דבק כדי שלא יפתח.

ב. מי שנאלץ להשתמש בתנור בפסח אין לו להכשירו על דעת עצמו ועליו להיועץ ברב מומחה לדבר שידריך אותו כיצד להכשיר את התנור, כיון שלכל תנור דינים משלו.

תפילין בחנות פלאפל

השעה שמונה ועשרים בבוקר, אני עומד בתחנה בירושלים, בידי התפילין ושקית נוספת שבה סנדוויץ ובקבוק שתייה. כבר למעלה מחצי שעה אני ממתין והאוטובוס חולף על פני במהירות ולא עוצר.

אבי מתקשר לשאול היכן אני: "זה בסדר" אני עונה. "כבר יצאתי מזמן מהבית ואני עוד בתחנה" זה נכון, הבעיה היא ששני האוטובוסים הקודמים שהגיעו, לא עצרו בתחנה.

לפני מספר ימים ביקש ממני אבי שאצטרף אליו לוועדה כלשהי בביטוח הלאומי. אני גר בירושלים, אבי בבני ברק, והתור לוועדה נקבע לשעה עשר וחצי. השבתי לו שאקום מוקדם, אתפלל ואצא באוטובוס של שמונה. הדרך לוקחת שעה, שעה וחצי, ושעתיים וחצי בוודאי יספיקו לי ברווח. למחרת קמתי מוקדם ויצאתי לתפילה.

בדרכי חזרה מבית הכנסת, החלטתי לצאת מיד לבני ברק ולא לעבור דרך הבית כדי להחזיר את התפילין.

נכון שחחתי לעצמי מספיק זמן, אבל עדיף להגיע חצי שעה קודם ולא רבע שעה אחר כך, עדיף לא לקחת סיכונים.

ואכן, כבר בעשרה לשמונה התייצבתי בתחנה. שמחתי שאני מצליח לקיים את הבקשה של אבי.

אבל כלום לא הלך לפי התוכניות. בתחילה היה זה האוטובוס שחלף בלי לעצור. אחר כך אוטובוס נוסף. רק האוטובוס השלישי שהיה עמוס מאוד עצר. מצאתי בקושי מקום לשבת. השעון התקדם במהירות, מעולם לא ידעתי שהוא יכול ללכת בזריזות כזו.

אנחנו יוצאים מירושלים, השעה תשע, אבי מתקשר שוב לשאול איפה אני, אני עונה לו "השכל בסדר". באמת הכל בסדר? בקצב הזה האוטובוס יגיע מחר בבוקר...

הנהג גולש לשולי הכביש, עוצר בתחנה, אדם רוצה לעלות עם מזוודה ענקית, הנהג אומר לו שיניח את המזוודה בבגז'.

הנוסע מתעקש להעלות אותה לאוטובוס. בין הנהג לבין בעל המזוודה מתפתחת מריבה קטנה. הנוסע עולה עם המזוודה, בשלב הזה הנהג מדומם את המנוע כדי להוכיח את רצינות כוונותיו. אנשים מנסים לשכנע את בעל המזוודה ואת הנהג

חליפות, ובסופו של דבר אנחנו יוצאים לדרך. אני מעיף מבט בשעון, השעה תשע ורבע. לא נורא, התור בעשר וחצי, אם הכל ילך למישרין אספיק להגיע בזמן, בעזרת ה'.

שוב הטלפון מצלצל, לא נעים לי מאבא שלי שצריך להתקשר כל כך הרבה. אני אומר לו שעכשיו יצאנו מירושלים, הוא אומר שבסדר, כלומר, הוא מקווה שזה לא מאוחר מדי מצד

הפקקים שבכביש גהה.

בשעה עשר אנחנו בתחילת כביש גהה, ומתברר שפקקים הם מילה עדינה למד שהולך עם. עשרות רכבים מגובבים

בתפוזות, כשכל אחד לוטש עיניים למסלול הקרוב.

אני מתחיל לחוש פרקי תהלים: שיקרה נס... והאוטובוס יקבל כנפיים ויתחיל לטוס... שהשעון ייעצר... שהוועדה תידחה בשעה... לפעמים יש עיכובים במשרדים כאלו, אני

אומר לעצמי: אולי, אולי יקרה הנס הזה...

אני רוצה להתקשר לאבא שלי, אבל מבייש, מה אומר לו? מרגיש כידי להסתכל מטפס בעצמותי. ביטלתי יום שלם

מהכולל כדי לעזור לאבא, נסעתי זמן רב, וגם הדרך חזרה תימשך שעות, ובסוף- יכול להיות שכל הנסיעה הזו לשווא?

השעה כבר עשר ועשרים, ואחר כך עשר וחצי... אני נוסע עד

רחוב ז'בוטינסקי. השעה אחת עשרה. יכול להיות שיש עיכוב של שעה? אולי קרה הנס הזה? אני יורד מהאוטובוס מותש,

מוכן להסתער על הקו הבא שייקח אותי למשרדי הביטוח הלאומי, אבל הטלפון של אבי משיג אותי.

"הנה, אני כאן, ברחוב ז'בוטינסקי", אני מדווח לאבי בעליצות, אבל הוא קוטע אותי, "אל תבוא, כבר סיימתי את

הפגישה ואני מקווה שיהיה בסדר, בעזרת ה'".

"אל תבוא..." אני שומע את הדברים וצונן על הספסל בתחנה. אבל כבר באתי! הפסדתי יום שלם ככולל, ועשיתי

את הדרך הזו מתוך רצון כן להיות בפגישה ולעזור לאבי.

הרגשתי שקול קטן מלקה אותי: "לא יוצלח שכמותך, עד שיש לך הודמנות לעזור קצת לאבא שלך..."

ככה ישבתי על הספסל בבני ברק.

אפילו לבקר את הורי לא יכולתי שכן הם לא בבית בבוקר, וכל מה שנשאר לי זה רק לחצות את הכביש ולחזור הביתה,

בלי לעשות כלום... איזו החמצה...

אני משרך את רגלי לכיוון הרמזור, מחזק את עצמי באמונה שמחשבה טובה ה' מצרף למעשה.

אבל האש שבערה בי עד לפני כמה דקות נמוגה לאיטה, לא נשאר ממנה זכר מלבד כעס עצמי. איך חשבתי להספיק?

אני מרגיש תחושה נוספת... כן, זהו רעב. פתאום אני נזכר שמרוב חיפזון לא אכלתי הבוקר כלום. הסנדוויץ' שהכנתי לפני התפילה נותר דחוק בשקית שבידי, אולי באמת הגיע הזמן שאוכל משהו?

חלופות למכר מזון מהיר מתחילות להיפתח עכשיו, אולי באמת אכנס לאחת מהן ואטול ידיים! לפחות לא אחזור הביתה רעב ועצבני.

אני נכנס לחנות הראשונה ובעל הבית מביט בי בעניין.

"אפשר אולי ליטול ידיים?" אני שואל אותו.

"כן" הוא עונה, "ישר עד הסוף יש שם ברז".

יש לי ביד תפילין. "אתה יכול לשמור לי רגע על השקית הזו?" אני חוזר לשאול אותו.

"אתה יכול להניח על הרצפה, בזמן שיתיטול ידיים", הוא משיב לי. החשדנות עדיין במבטו.

"אני לא יכול להניח על הרצפה. יש כאן תפילין".

בעל החנות מסתכל בי בתדהמה. "מה יש כאן?" הוא שואל.

"תפילין", אני משיב לו. "אתה לא מאמין", הוא מתרגש ומעניק לי חיבוק עז. "אחי, אתה הבאת לכאן תפילין?"

"מיהרתי ולא היה לי זמן להחזיר את התפילין הביתה".

"אתה לא תאמין למה שאספר לך עכשיו..."

אני שוכח לרגע מהעייפות, מביט ביהודי שמולי ורואה את

התרגל שבעיניו, ועוד לפני שאני מספיק לומר משהו, הוא כבר מתחיל לספר לי בקול חזק מהתרגשות...

"איך שאתה מסתכל עלי ככה, כמו יהודי שלא שומר תורה ומצוות, זה לא באמת. בלב אני יהודי חס, יהודי שאוהב את ה' ומכבד את המצוות".

הנהנתי בראשי, תוהה אם אני שגריר של הקב"ה.

"בקיצור, על דבר אחד אני מקפיד מאוד: בכל בוקר לפני שאני הולך לעבודה אני מניח תפילין".

"באמת?" לפני שאני חושב, השאלה הזו נפלטת לי מהפה.

"כן באמת" הוא עונה בקול. "הכי באמת שיכול להיות. אני מקפיד על זה בכל הזמנים. גם כשהיה לחץ בערב פסח והייתי חייב לצאת מהבית- קודם כל להתפלל עם התפילין".

"בזמן האחרון עברתי תקופה קשה, לא משנה... משהו שהיה לי קשה ממש. חשבתי לעצמי אולי אני לא חשוב מספיק,

אולי המצווה שלי לא חשובה, אולי אני סתם מניח תפילין וזה מיותר כי אני לא יהודי שמקיים מצוות, אז מי צריך את התפילין שלי?"

"היום בבוקר לא הנחתי תפילין. רק כשיצאתי מהבית חשבתי לעצמי ששכחתי להניח תפילין. קול אחד קטן, עקשן,

אמר לי תחזור הביתה, תניח תפילין כמו בכל יום, אם לא במה תהיה יהודי? קול שני אמר: לא, אתה חייב לפתוח את

החנות בזמן, לך לחנות".

"וואו, אתה יודע מה עשיתי?" הוא מסתכל בי.

"לא, אין לי מושג..." אבל הסיפור הולך ונהיה מעניין. "זה הלכתי לחנות ואמרתי לעצמי: ריבוננו של עולם, אם התפילין שלי חשובות לך, תביא לי אותן לחנות".

הוא מסתכל בי, מנענע אותי קלות. "ומה ה' שלח לי? תפילין. היישר לחנות: תגיד לי, יש סימן יפה מזה?"... אין..."

אני מחכה עד שהוא יסיים להניח תפילין. ובדרך חזרה חושב איך ה' מעלה יהודי לאוטובוס בירושלים כדי להראות ליהודי אחר, ברחוב ז'בוטינסקי, מוכר בחנות פלאפל- כמה הוא אוהב אותו. (הרב צבי נקר הי"ו)

שבת החדש

שבת לפני ראש חודש ניסן מוציאים שני ספרי תורה. בראשון קוראים בפרשת השבוע ובשני בפרשת בא "החודש הזה לכם ראש חודשים".

פרשת "החודש" פותחת במצווה הראשונה שבה נצטווה עם ישראל כעם: **מצוות קידוש החודש**. הפטרת שבת "החודש" (יחזקאל מה) כוללת בתוכה את שני ענייני היום:

מצד אחד היא עוסקת בחג פסח, שתיאורו מובא בין חזיונות המקדש של יחזקאל כלפי העתיד לבוא. ומצד שני היא עוסקת בקורבנות המועדים, וביניהם גם בקורבנות ראש חודש.

בין הדינים המתוארים ביחזקאל, לבין הנאמר בתורה, יש הבדלים. כך גם ביחס לראש חודש: בתורה נאמר, כפי שאנו קוראים ב'מפטיר', שקרבן ראש חודש הוא - "פרים בני בקר שָׁנִים וְאֵיל אחד, כבשים בני שנה שבעה - תמימים", ואילו בהפטרה - "וביום החודש פר בן בקר תמימים, וששת כבשים ואיל, תמימים יהיו".

"בניך כשתילי זתים" - חינוך כיצד להקל על חרדה של ילדים בעת מלחמה?

פחד משקף את חוסר הביטחון אותו חש הילד בעולם מפחד והוא גם קריאה לעזרה ולתמיכה מכם - ההורים. יש להגביל את החשיפה לאמצעי התקשורת. ספקו לילד מידע על המצב באופן המותאם לגילו ולמצבו.

הילד רואה בהורה מודל ולכן אתם חווים קשיים בהתמודדות, חפשו עזרה עבור עצמכם על מנת שתוכלו לעזור לילדיכם.

היו זמינים לדבר עם ילדיכם על הרגשות, המחשבות והדאגות שלהם, וחזקו אצלם את תחושת הביטחון. אתם יכולים לשתף אותם בדרכים שאתם גורמי הביטחון או המדינה דואגים לביטחונם האישי. במידה והילד מדווח על פחדים - הראו הבנה לפחדיו, הסבירו לו כי הדבר טבעי בנסיבות הנוכחיות. ספקו לילד מידע לגבי המצב באופן מותאם לרמתו של הילד ולמצבו. נסו שהגימה הכללית תהיה מרגיעה, תוך הדגשת היכולות והאפשרויות להתמודדות עם המצב. שאלו את ילדיכם שאלות כדי לדעת אם הם מבינים כנכון את המצב שבו אתם נמצאים.

שלושים שנה מסדרים את שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הניסים 3 יבנה בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתיקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

כל הישועות והברכות כנפתלי הרבירה ישראל
שחרמו לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל והצלתם שיתברכו בכל מילי דמיט ובתשמו משאלות ליבם. יזכו באושר ובפרנסה טובה וירוו נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם והצלחה לכל ילדיהם להבדיל לע"נ מנחם בן ניסים ז"ל

פרכות ואיחולים
לאליהו וליני ברס להולדת הבת יה"ר שתגדל כאמותנו שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה ודרכיה בכל דרכיה ושמעיה, ונחת ושלוה למשפחת ברס ולמשפחת בייליה ולברכה

פרכה והצלה
לסיגלית מוגרבי בת ששנה רוזי שתזכה לרפואת הנפש ורפואת הגוף ותקום מחוללה ולשנים רבות טובות ונעימות ויגשמו כל משאלות ליבה לטובה ולברכה

רפואה שלימה
למלארי מוסאי בת רעות ילחח קב"ה ילחח מזור ומרפא לרניב אבריה וש"ה גידיה. ותחורר לאיתנה ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות

כל הישועות והברכות
לניסים טובה כבורי שחרמו לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטס ברוחנית ובגשמית, ופרנסה טובה אושר נחת ושלוה לרפואת הדת בת מרים טובה בת דבורה אשר בת חמה לרפואת ניסים בן סולטן לע"נ אברהם בן ניסים ז"ל

ד"ר טוב ואיחולים לבניי
יצחק ואריאלה מוחלמי לנישואי שר-שילום עם אלויה הי"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזו להמשיך את מסורת הבית המפואר וע"נ הנפן בעניב הנפן דבר טאה ומתקבל" ויזו השנה לזוע קודש בר-קיימא

רפואה שלימה
לספיר כהן בת יהודית הקב"ה ילחח מזור ומרפא לרניב אבריה וש"ה גידיה ותחורר לאיתנה ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות בנחת ושלוה

פרכה והצלה
למות ואסתר זנדי ברכות ממתנות לקמחא דשפחא כדי לקיים את החג. כל המעוניין לתרום תבוא עליו ברכה והצלחה ויזכה לכל הישועות **משה שאווא 050-9435597**

פרכה והצלה
למשה ברוס היקרה צוות העלון "אברהם יגל" משתתף בצערכם בפטירת הצנועה והעונה **זקנין שאווא** בת מרים ז"ל מן השמיים תנוחמו ושלח תדעו עוד צער.

רפואה שלימה
ללויבה כבורי בת דבורה ילחח קב"ה ילחח מזור ומרפא לרניב אבריה וש"ה גידיה. ותחורר לאיתנה ותזכה לשנים רבות טובות עם בעלה ניסים

ד"ר טוב ואיחולים לבניי
לע"נ הצנוע והעניו **אלעזר מועלמי** בן מרדכי ז"ל א' ניסן פקידת שנתו לע"נ הצנוע והעניו **אברהם יגל** בן אריס מנב"ת הרב מחפוד, "אבותינו" "כתר ההידור" הרב רצאבי, "זכרון דוד" ועוד. פרטים, רותם: **054-9522721**

פרכה והצלה
לדוד וציונה שא"ר שיזכו לרפואה שלימה פרנסה טובה באושר, ולכל מילי דמיטס. וירוו נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם תוך קדושה וטרה, יתגשמו לב משאלות ליבם לטובה ולברכה

פרכות ומשורות
למות וקשות בהשגחות המהודרות והטובות ביותר. הרב מחפוד, "אבותינו" "כתר ההידור" הרב רצאבי, "זכרון דוד" ועוד. פרטים, רותם: **054-9522721**

למשפחת שאווא היקרה
צוות העלון "אברהם יגל" משתתף בצערכם בפטירת הצנועה והעונה **זקנין שאווא** בת מרים ז"ל מן השמיים תנוחמו ושלח תדעו עוד צער.

למשפחת ברוס היקרה
צוות העלון "אברהם יגל" משתתף בצערכם בפטירת הצנוע והעניו **זקנין שאווא** בת מרים ז"ל מן השמיים תנוחמו ושלח תדעו עוד צער.

לע"נ הצנוע והעניו
אלעזר מועלמי בן מרדכי ז"ל א' ניסן פקידת שנתו לע"נ הצנוע והעניו **אברהם יגל** בן אריס מנב"ת הרב מחפוד, "אבותינו" "כתר ההידור" הרב רצאבי, "זכרון דוד" ועוד. פרטים, רותם: **054-9522721**

לע"נ הצנוע והעניו
אלעזר מועלמי בן מרדכי ז"ל א' ניסן פקידת שנתו לע"נ הצנוע והעניו **אברהם יגל** בן אריס מנב"ת הרב מחפוד, "אבותינו" "כתר ההידור" הרב רצאבי, "זכרון דוד" ועוד. פרטים, רותם: **054-9522721**

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

שלמה לארי בן מרים הי"ו הרב ניסן ישראל בן חנה מנב"ת ישראל פרגל בן מרים הי"ו אסתר אהרוני בת גוהר מנב"ת נהיית ישראלית בת שרה מנב"ת ריחן-רחל בת ג'יראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת לידה הרוני בת מרי מנב"ת יפה צברי בת ריחן-רחל מנב"ת שימה שרעבי בן אירה ואירית מנב"ת

לע"נ ציונה שא"ר

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה דינה מאנדי בת חנה ואיוז ז"ל זמירה אוטמז'ין בת לולו ז"ל ביבי ניסימי בת סרוור ושמואל ז"ל שושנה סיפרסקי בת רבקה ז"ל דליה מנחם בת ברוסטה אברהם ז"ל יעקוטה כהן בת מישה ז"ל